

Skatteministeriet

14. september 2018
J.nr. 2018 - 5043

Kontor:
Koncernregnskab
Lin/JeM

Samrådsspørgsmål X, Y, Z, Æ, Ø, Å, AA

- Tale til besvarelse af spørgsmål X, Y, Z, Æ, Ø, Å, AA den 21. september 2018

Spørgsmål X

Hvilke initiativer har ministeren igangsat for at få rettet op på de betydelige fejl og usikkerheder, der er om statsregnskabets § 38. Skatter og afgifter, hvilket skaber risiko for, at samtlige af statens indtægter ikke er korrekt opgjort, jf. beretning nr. 20/2017 om revisionen af statsregnskabet for 2017?

Spørgsmål Y

Hvornår forventer ministeren at skattemyndighederne vil være i stand til at aflægge et korrekt årsregnskab uden betydelige fejl og usikkerheder.

Spørgsmål Z

Mener ministeren, at der er tilstrækkelig sikkerhed for, at staten får de indtægter ind, som der budgetteres med i finanslovene?

Spørgsmål Æ

Anerkender ministeren, at kritikken fra Rigsrevisionen jf. beretning nr. 20/2017 giver anledning til politisk handling, herunder prioritering af yderligere midler, for at imødekomme de betydelige fejl som revisionen har påpeget?

Spørgsmål Ø

Hvilke initiativer vil regeringen tage i forlængelse af, at Statsrevisorerne, som følge af beretning nr. 20/2017 om revisionen har statsregnskabet for 2017, påtaler, at Skatteministeriets mangelfulde forvaltning af inddrivelsesområdet medfører betydelige tab for det offentlige, som betyder, at skyldnere ikke har oplevet nogen konsekvens af ikke at have betalt deres gæld til det offentlige, og vil ministeren på den baggrund ansætte yderligere medarbejdere til at styrke inddrivelsen?

Spørgsmål A

Vil ministeren, i forlængelse af Statsrevisorernes kritik som følge af beretning nr. 20/2017 om revisionen af statsregnskabet for 2017, redegøre for, i hvilket omfang omstruktureringer i regnskabsfunktionen i SKAT siden 2015 har medført kompetencetab og deraf forringede forhold for opgaveløsningen? Vil ministeren ligeledes give sin vurdering af, hvorledes et eventuelt kompetencetab på regnskabsområdet kommer til at se ud fremover og redegøre for, i hvilket omfang det vil forringe muligheden for regnskabsarbejdet?

Spørgsmål AA

Hvilke initiativer vil regeringen tage i forlængelse af, at Statsrevisorerne, som følge af beretning nr. 20/2017 om revisionens af statsregnskabet for 2017, kritiserer, at SKAT i 2017 kun har afsat 145,9 mio. kr. af de i alt 242,3 mio. kr. til at styrke inddrivelsen, mens resten er afsat til andre formål i SKAT og i Skatteministeriets departement.

[Indledning]

Tak for invitationen til dette samråd, som handler om regnskabet for statens indtægter fra skatter og afgifter, inddrivelse af gæld til det offentlige og anvendelse af midler til inddrivelse. Spørgsmålene udspringer som bekendt af Rigsrevisionens *Beretning om revisionen af statsregnskabet for 2017*, som jeg nu har lejlighed til at kommentere på.

Jeg ser med stor alvor på den kritik og de forbehold, som Rigsrevisionen og Statsrevisorerne har udtalt om det sidste regnskab fra SKAT vedrørende størstedelen af statens indtægter.

Det er dog vigtigt for mig at understrege, at kritikken ikke er udtryk for ny viden eller nye problemer i skatteforvaltningen. Der er ikke tale om manglende opkrævning af skatter og afgifter, eller at reglefterlevelsen er faldet. Forbeholdet skyldes heller ikke nye indikationer på svindel, systematisk snyd eller lignende.

Kritikken handler grundlæggende om en række udfordringer med håndteringen af regnskabet og systemtekniske afstemninger i det gamle SKAT. Eksempelvis rækker et enkelt af de forhold Rigsrevisionen omtaler i beretningen tilbage til 2011, ligesom et betydeligt antal forhold stammer fra

idriftsættelsen af inddrivelsessystemet EFI/DMI i 2013.

Jeg tager kritikken meget alvorligt. For der skal selvfølgelig være styr på regnskabsaflæggelsen i skatteforvaltningen.

Der er stillet tre spørgsmål fra Rune Lund (EL) og fem spørgsmål fra Jesper Petersen (S), som jeg med spørgernes tilslutning vil besvare i forlængelse af hinanden. Bagefter vil jeg naturligvis svare på eventuelle spørgsmål fra udvalget.

[Besvarelse af spørgsmål X]

Det leder mig til første spørgsmål. I spørgsmål X spørges til, hvilke initiativer jeg som minister har igangsat for at få rettet op på de fejl og usikkerheder, der er om statsregnskabet § 38. Skatter og afgifter, som skaber risiko for, at samtlige af statens indtægter ikke er korrekt opgjort.

Kritikken af SKATs regnskabsaflæggelse er som sagt ikke ny. Det er fremgået af Rigsrevisionens årlige beretning om revisionen af statsregnskabet. Der har siden 2011, med 2016 som undtagelse, været forbehold relateret til § 38, herunder også forhold vedrørende regnskabsaflæggelsen.

Fx var det kun muligt i 2016 at undgå et forbehold, fordi der efterfølgende blev gennemført en lang række regnskabsmæssige afstemninger. Tilsvarende afstemninger er også blevet foretaget for 2017 sammen med en række yderligere tiltag, hvor man kan sige, at vi er kommet dybere ned i problemstillingerne. På den baggrund har vi desværre måttet sande, at de regnskabsmæssige udfordringer har været større end hidtil antaget.

Samtidigt må vi også konstatere, at rammevilkårene for skatteforvaltningens løsning af opgaven ikke har været optimale. Skatteforvaltningen er

endt med et komplekst og sammensat landskab af ældre, og i visse tilfælde utidssvarende it-systemer, som eksterne it-leverandører i vidt omfang varetager driften af. Det tilføjer betydelige udfordringer og kompleksitet til opgavevaretagelsen.

Disse mange it-systemer indebærer et stort behov for at sikre, at regnskabsdata, der løber mellem to, og i mange tilfælde flere, it-systemer kan afstemmes, således at data, der er modtaget i et it-system svarer fuldstændigt til data, der er sendt fra et andet it-system. Det har der været arbejdet fokuseret med at håndtere.

Samtidigt medfører systemlandskabet et stort behov for at skabe sikkerhed for, at kontrolmiljøerne hos de eksterne leverandører, der varetager driften af skatteforvaltningens it-systemer er i orden. Det er jeg selvfølgelig enig i, og det vil være et fokus for skatteforvaltningen fremadrettet.

Og så må vi nok en gang konstatere, at det kuldsejlede inddrivelsessystem, EFI/DMI, også på dette område giver skatteforvaltningen problemer, som kræver oprydning.

Der er parallelt med opbygningen af det nye skattevæsen arbejdet målrettet på at afdække og få løst

de regnskabsmæssige udfordringer. Men det er et omfattende oprydningsarbejde, som tager tid, og som bekendt er vi ikke i mål endnu.

Her vil jeg også tillade mig at henvise til, at Rigsrevisionen i beretningen anerkender arbejdet med at få løst udfordringerne, hvor de skriver, at *”Det er Rigsrevisionens vurdering, at SKATs nuværende direktion har ledelsesmæssigt fokus på de regnskabsmæssige udfordringer og har prioriteret at styrke regnskabsforvaltningen, herunder oprydningen i gamle fejl og differencer”*. .

Der er allerede gjort meget for at styrke regnskabsforvaltningen. Jeg vil omtale de væsentligste.

Den regnskabsfunktion, som varetager regnskabet for finanslovens § 38, er styrket væsentligt siden 2015 – både ressourcemæssigt og kompetencemæssigt.

Der er siden 2015 opbygget en selvstændig afdeling med egen underdirektør til varetagelse af regnskabet for § 38 med et entydigt ledelsesmæssigt fokus.

I løbet af 2016 og 2017 er opgavevaretagelsen også styrket betydeligt. Fx er der i regnskabsafdelingen i marts 2016 etableret et projekt, som skal sikre, at

der gennemføres afstemninger af de store mængder af data, som bevæger sig mellem to eller flere af skatteforvaltningens mange it-systemer med betydning for regnskabsaflæggelsen.

Derudover er der i august 2017 etableret et projekt, der skal sikre, at der foretages afstemninger af alle regnskabsmæssige konti på en ensartet måde og i høj kvalitet.

Endelig er der pr. 1. januar 2018 etableret en selvstændig betalingsafdeling med en særskilt regnskabsenhed.

Herudover igangsætter vi tre nye initiativer på baggrund af beretningen for 2017 for at styrke regnskabsaflæggelsen yderligere. Jeg har allerede nævnt de tre initiativer i forbindelse med offentliggørelsen af beretningen.

For det første skal der ske en fortsat styrkelse af regnskabsforvaltningen i Skatteministeriets koncern, så der hurtigst muligt kan fremlægges et fuldt og dækkende regnskab for den nye regnskabsforvaltning. Jeg har derfor bedt om, at der udarbejdes en plan, der både bygger videre på og styrker de allerede igangsatte initiativer. Denne plan for et styrket regnskab for statens skatter og afgifter skal

blandt andet have fokus på rammerne for regnskabsaflæggelsen så som instrukser og forretningsgange, de udførte regnskabskontroller og samarbejde med eksterne parter.

For det andet er der oprettet en ny enhed, Koncernregnskab, i Skatteministeriets departement, som har overtaget opgaven med at få styrket det centrale overblik og klarhed over hele koncernens regnskabsaflæggelse. Enheden skal ligeledes styrke departementets skærpede tilsyn med regnskabsaflæggelsen. Enheden er etableret pr. 1. september 2018.

For det tredje skal det konstruktive og åbne samarbejde med Rigsrevisionen fortsat styrkes. Samarbejdet skal sikre sparring og forbedring af regnskabsaflæggelsen. Det er mit klare ønske, at vi kan være åbne om de udfordringer, vi støder på, og at vi kan blive udfordret på den måde, vi gør tingene, så vi kan blive bedre. Samarbejdet skal selvfølgelig sikre, at vi er enige om, at de indsatser, vi gør, er de rette, og at vi udfører dem på den rette måde, selvfølgelig under hensyntagen til Rigsrevisionens uafhængighed.

[Besvarelse af spørgsmål Y]

I spørgsmål Y spørges der til, hvornår jeg forventer, at skattemyndighederne vil være i stand til, at aflægge et korrekt årsregnskab uden betydelige fejl og usikkerheder.

Her er det korte svar, ”hurtigst muligt”.

Det er mit håb og klare mål, at regnskabet for 2018 ikke vil have et generelt forbehold som i 2017.

Det, mener jeg, er et rimeligt mål med det arbejde, der allerede er gjort, og de yderligere initiativer, der

tages. Men jeg kan ikke garantere, at det bliver indfriet, da det i sidste ende afhænger af Rigsrevisionens og Statsrevisorernes vurdering.

Det, jeg kan garantere, er, at der arbejdes målrettet på at løse problemerne, og at det har høj ledelsesmæssig prioritet.

Man må dog også erkende, at uanset den målrettede indsats, kan det blive nødvendigt at konstatere, at der er nogle gamle differencer, som ikke kan opløses. Hvis det viser sig nødvendigt, vil den regnskabsmæssige håndtering blive drøftet med Rigsrevisionen og Moderniseringsstyrelsen.

[Besvarelse af spørgsmål Z]

I spørgsmål Z spørges til, om jeg mener, at der er tilstrækkelig sikkerhed for, at staten får de indtægter ind, der budgetteres med i finanslovene.

De regnskabsmæssige forhold, som Rigsrevisionen kritiserer, er som sagt kendte forhold, som skatteforvaltningen allerede arbejder på at løse.

Der er bl.a. konstateret forkerte periodiseringer – hvor det handler om, hvilket regnskabsår en skat eller afgift indregnes. Periodiseringsfejl kan således have betydning for, hvordan indtægterne er

fordelt mellem år, men det vil ikke have betydning for den samlede indtægt set over flere år. De periodiseringsfejl, som er konstateret, er ikke væsentlige i forhold til de samlede indtægter.

Jeg vil derfor gerne understrege, at der ikke er noget, der tyder på, at regnskabet giver et systematisk forkert billede i den ene eller den anden retning af statens indtægter.

I spørgsmålet spørges der til, om staten får de indtægter ind, som budgetteres på finansloven. Den

konkrete ordlyd giver mig anledning til at gøre opmærksom på, at der altid vil være afvigelser mellem budgettet på finansloven og statens regnskab.

Det skyldes blandt andet, at indtægterne fra skatter og afgifter er meget følsomme over for eksempelvis de økonomiske konjunkturer, som i sagens natur kan vise sig at afvige fra det, der forudsættes ved budgetteringen på finansloven.

Finansloven budgetteres jo i efteråret inden finansåret. Budgetteringen tager afsæt i en række forudsætninger om skatteydernes indkomster, for-

brug og andre dispositioner. Selv ved mindre afvigelser mellem den faktiske økonomiske udvikling og de forudsætninger, der ligger til grund for budgetteringen, vil de indtægter, som staten faktisk får i finansåret, i sagens natur afvige fra indtægtsskøn, som budgetteringen på finansloven er udtryk for.

Pensionsafkastskatten er et godt eksempel. Provenuet herfra afhænger af, hvordan det går med renter og aktiekurser helt frem til årets udgang. Derfor er der erfaringsmæssigt og helt naturligt undertiden store afvigelser mellem budgetterede og faktiske indtægter.

Jeg vil blot gøre opmærksom på disse forhold på grund af spørgsmålets konkrete ordlyd.

[Besvarelse af spørgsmål Æ]

I spørgsmål Æ spørges der til, om jeg anerkender, at kritikken fra Rigsrevisionen giver anledning til politisk handling, herunder prioritering af yderligere midler som følge af de betydelige fejl.

For det første er det vigtigt at være opmærksom på, at hovedparten af de problemområder, Rigsrevisionen med rette fremhæver, er områder, som skatteforvaltningen allerede kender til og igennem

en længere periode har været godt i gang med at rydde op i.

For det andet skal vi huske på, at et bredt flertal i Folketinget allerede har medvirket til at tilføre skatteforvaltningen betydelige midler.

Med Finansloven for 2017-2019 er der investeret knap 13 mia. kr. i det nye skattevæsen, heraf en del til at styrke grunddriften i skatteforvaltningen.

Jeg vil selvsagt gerne drøfte yderligere midler, men det kræver, at der også findes en tilsvarende finansiering.

[Besvarelse af spørgsmål Ø]

I spørgsmål Ø spørges til, hvilke initiativer regeringen vil tage, som følge af Statsrevisorernes påtale om, at Skatteministeriets mangelfulde forvaltning af inddrivelsesområdet medfører betydelige tab for det offentlige, som betyder, at skyldnere ikke har oplevet nogen konsekvens af ikke at have betalt deres gæld til det offentlige. Desuden spørges der også til, om jeg på den baggrund vil ansætte yderligere medarbejdere til at styrke gældsinddrivelsen.

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at den aktuelle situation på gældsområdet langt fra er ønskværdig. Jeg vil samtidig gerne understrege, at der ikke er en entydig sammenhæng mellem på den ene side risikoen for tab og på den anden side gældens størrelse og inddrivelsesaktiviteternes omfang. Der er mange faktorer, der kan spille ind på gældens størrelse, fx de økonomiske konjunkturer og forhold hos fordringshavere.

Skatteministeriet har gennemført en række målrettede initiativer netop for at reducere risikoen for tab som led i den samlede genopretning af gældsinddrivelsen.

For eksempel er loven om forældelsesudskydelse vedtaget, så ingen gældsposter kan forælde før tidligst i november 2021. Desuden er den automatiske modregning i overskydende skat og andre myndighedsudbetalinger genetableret. Blandt andre initiativer kan det nævnes, at der er gennemført målrettede inddrivelseskampagner mod bl.a. gæld i kapitalselskaber, hvor risikoen for tab er størst.

Det er heller ikke uden konsekvenser for skyld-
nere at undlade at betale deres gæld. Desuden skal

vi huske på, at der påløber renter på ca. 8 pct. på gæld under inddrivelse.

Rigsrevisionen anfører også selv i beretningen, ”at det netop pga. inddrivelsesrenterne er fordelagtigt at afdrage frivilligt på gæld under inddrivelse under den nuværende højkonjunktur”. Det er også et meget vigtigt signal af hensyn til retsfølelsen hos alle de borgere og virksomheder, der svarer enhver sit.

Og der er rent faktisk mange skyldnere, som har foretaget frivillige indbetalinger til nedbringelse eller afvikling af deres gæld til det offentlige.

Alle de initiativer har medvirket til et stigende inddrivelsesprovenu siden nedlukningen af den automatiserede gældsinddrivelse via EFI/DMI. Inddrivelsesprovenuet var i 2017 oppe på 6,7 mia. kr., hvilket er højere end i EFI/DMIs driftsperiode. Så der bliver inddrevet på personer og virksomheders gæld til offentlige.

Jeg vil i øvrigt gerne kvittere for det gode samarbejde, jeg har haft med Folketingets partier, og den politiske opbakning bag genopretningsarbejdet, som også er afspejlet i *"Aftale om styrkelse af den offentlige gældsinddrivelse"* fra sommeren 2017.

Jeg har samtidig lagt stor vægt på, at Skatteudvalgets og Finansudvalgets medlemmer løbende holdes orienteret om fremdrift, udfordringer og risici som led i det omfattende arbejde med genopretningen af den offentlige gældsinddrivelse. Det gælder både i forhold til udviklingen af det nye it-system, tilslutningen af fordringshavere til det nye system samt dataoprydning og konvertering af fordringer til systemet. Det er sket ved kvartalsvise tekniske gennemgange i Finansudvalget, i de kvartalsvise redegørelser om offentlige restancer, i forbindelse med forelæggelse af aktstykker og ved

møder med alle Folketingets partier, der står bag

”Aftale om styrkelse af den offentlige gældsinddrivelse”.

I forhold til spørgsmålet om at ansætte yderligere medarbejdere til at styrke gældsinddrivelsen er der allerede afsat ressourcer til en opnormering fra ca. 900 medarbejdere i 2015 til ca. 1.500 frem mod 2020.

Som det også fremgår af den politiske aftale, er der enighed om at afsætte de nødvendige ressourcer for at sikre en effektiv gældsinddrivelse. Det fremgår også, at vi skal drøfte ressourcer nærmere senest medio 2019, når der er et bedre grundlag for

at vurdere behovet i den nye Gældsstyrelse. Det er jeg naturligvis fortsat indstillet på.

[Besvarelse af spørgsmål A]

I spørgsmål A bedes jeg redegøre for om omfanget af omstruktureringer i regnskabsfunktionen i SKAT siden 2015 har medført kompetencetab og forringede forhold for opgaveløsningen. Der spørges også til, om jeg vil vurdere, hvordan et eventuelt kompetencetab på regnskabsområdet kommer til at se ud fremover og redegøre for det omfang, det vil forringe mulighederne for regnskabsarbejdet.

Som jeg allerede har redegjort for i min besvarelse af samrådsspørgsmål X er den regnskabsfunktion, som varetager regnskabet for finanslovens § 38, styrket væsentligt siden 2015 – både ressourcemæssigt og kompetencemæssigt.

Mange af de forhold, der er konstateret i Rigsrevisionens beretning, skyldes netop, at vi på grund af de styrkede ressourcer og kompetencer er blevet klogere på det meget komplekse regnskab og på de kontroller, som er helt nødvendige at gennemføre.

Det er således min vurdering, at der samlet set ikke har været et kompetencetab. Tværtimod er regnskabsfunktionen tilført mange nye, gode kompetencer, som har bidraget væsentligt til den forbedring af regnskabets kvalitet, som allerede er i gang, og som også vil blive bedre fremadrettet.

Dertil kan jeg nævne, at det ikke er planen, at regnskabsfunktionen påvirkes af geografiske flytninger. Der er skabt stabilitet om opgaveløsningen, og området vil blive styrket. Igen kan jeg sige, at jeg forventer ikke, at der vil blive noget kompetencetab fremover. Det er min forventning, at kompetenceniveauet på området styrkes, når der som

planlagt også rekrutteres nye medarbejdere til arbejdet med regnskabet for skatter og afgifter.

[Besvarelse af spørgsmål AA]

I spørgsmål AA spørges der til, hvilke initiativer regeringen vil tage som følge af, at Statsrevisorerne kritiserer, at SKAT i 2017 kun har afsat 145,9 mio. kr. af de i alt 242,3 mio. kr. til at styrke inddrivelsen, mens resten er afsat til andre formål i Skatteministeriet.

Jeg vil den forbindelse gerne gøre opmærksom på, at regeringen i udspillet ”*SKAT ud af krisen*” fra september 2015 valgte at prioritere ekstra penge til

både inddrivelsesområdet og udbytteområdet. Det samlede ressourceløft blev afsat på de efterfølgende finanslove, herunder de 242,3 mio. kr. i 2017, som Rigsrevisionen omtaler.

Så det er min klare opfattelse, at bevillingen er udmøntet i overensstemmelse med planen for midlernes afsættelse på finansloven.

Jeg kan dog også konstatere, at anmærkningsteksten på Finansloven for 2017 ikke har været tilstrækkelig præcist formuleret. Af anmærkningsteksten fremgår det, at den ekstra bevilling alene anvendes til en styrkelse af inddrivelsesområdet.

Det skal jeg naturligvis beklage, og dette er også efterfølgende blevet præciseret på Finansloven for 2018. Jeg har allerede sendt udvalget en særskilt orientering herom.

Jeg synes derfor ikke, at der behov eller grundlag for, at der skal igangsættes nye initiativer på den baggrund.

[*Afrunding*]

Afslutningsvist vil jeg gerne gentage, at regnskabet for skatter og afgifter er vigtigt. Derfor ligger det mig også meget på sinde, at der hurtigst muligt sker en tilfredsstillende regnskabsaflæggelse.

Regeringen har sammen med en række partier i Folketinget igangsat en omfattende og ambitiøs genopretningsindsats for skatteforvaltningen. Jeg vil gerne understrege min tilfredshed med den vilje, som et bredt Folketing har vist, til at samarbejde konstruktivt om de tunge problemer, der har præget skatteforvaltningen de senere år. Det er et langt sejt træk at få løst de mange udfordringer. Men uden bred politisk opbakning og en konstruktiv tilgang fra alle folkevalgte såvel som interessenter på Skatteministeriets område ville det

være næsten umuligt at opbygge en ny og velfungerende skatteforvaltning og genrejse befolkningens tillid.

Tak for ordet.